

EKEVZOALS EEN VADER ZIJN ZOON TUCHTIGT.....

Deuteronomium 8:5

Aan het einde van zijn leven was er veel dat Mozes wilde dat de Israëlieten begrepen. Voor alle duidelijkheid herhaalde Mozes de waarheden steeds opnieuw vanuit verschillende hoeken. Het belangrijkste feit was dat de HEERE hun Elohim is. Hij is trouw aan hen met wie Hij een verbond sloot. Maar Mozes waarschuwde hen ook dat gehoorzaamheid de sleutel was om zijn zegeningen over hun leven te laten stromen.

De keuze van de HEERE, en Zijn liefde voor Israël was NIET voorwaardelijk; ook niet het verbond dat Hij maakte met Avraham, Yitzchak en Ya'acov. Wat wel voorwaardelijk was, was de intensiteit van de zegening die Israël zou ervaren als ze met heel hun hart van de HEERE hielden en Hem gehoorzaamden.

Lees deze ongelooflijke zegeningen bij gehoorzaamheid: Devarim/Deuteronomium 7:12-16.

Maar er is iets dat verder gaat dan alleen gehoorzaamheid. En dit is zo geweldig belangrijk voor de HEERE; namelijk de toestand van het hart. Het "waarom je doet wat je doet". De HEERE wil niet zomaar robots. Hij gaf Zijn volk het vermogen om te kiezen, en Hij wil dat we allemaal Hem gehoorzamen uit pure liefde. Hem gehoorzamen omdat we Zijn volgelingen zijn geworden en we Zijn missie op ons hebben genomen. We willen ware discipelen zijn.

Maar eerst... moet aan de conditie van het hart worden gewerkt...

Om te beginnen moesten de Israëlieten eraan worden herinnerd dat ze niet vanwege één of ander eigen kenmerk waren uitgekozen, maar omdat de HEERE hen het eerst liefhad en Hij getrouw is: Devarim/Deuteronomium 7:7-10

Veertig jaar lang had Hij ze op een testlocatie. De tijd in de woestijn was niet alleen een straf voor hun ongeloof, maar voor de natie ook een tijd om te worden getraind en opgeleid voor hun toekomstige bestemming. Alles wat Hij deed was nodig om het hart te vervolmaken, zodat Zijn volk liefdevol de **geboden zou onderhouden**:

Devarim/Deuteronomium 8:2 "En u zult zich herinneren dat de Eeuwige, uw Elohim, u deze veertig jaar in de woestijn leidde, om u te vernederen en te testen, om te weten wat er in uw hart was, of u zijn geboden wilde houden of niet .

De ontberingen in de woestijn werden in evenwicht gehouden door Zijn wonderbaarlijke voorzieningen die ontworpen waren om te testen: zowel "wat er in je hart was, als of je Zijn geboden zou onderhouden of niet" (Devarim 8:2). Zowel door hun "honger" als door het "manna" dat Hij voorzag, moesten ze **"weten dat de mens niet leeft van brood alleen ..."**

Devarim/Deuteronomium 8:3 **"Dus vernederde Hij jullie, stond jullie toe om te "honger" en gaf jullie "manna", wat jullie noch je vaders kenden, opdat Hij jullie kon laten weten dat de mens niet alleen van brood zal leven, maar dat de mens leeft bij elk woord dat voortkomt uit de mond van de HEERE.**

De Almachtige zal deze nieuwe natie, die Hij uit Egypte heeft gered, letterlijk nemen en **"tuchtigen"** door opvoedkundige correcties die een hervorming van het hart zullen bewerkstelligen. De HEERE vergelijkt Zijn **"tuchtigen"** met dat wat een **"man met zijn zoon doet."** In feite is het zo belangrijk dat ze "in hun hart weten" dat Hij met het proces van **"tuchtigen"** bezig is.

Devarim/Deuteronomium 8:5 **"Jullie moeten in jullie hart weten dat zoals een man zijn zoon tuchtigt, de HEERE jullie Elohim zo jullie tuchtigt.** Het Hebreeuwse werkwoord voor "tuchtigen" is **"yasar"** en het zelfstandig naamwoord voor "tucht" is **"musar"**. **"Tuchtigen"** is niet altijd een bestraffing. Maar het is een kastijding die bedoeld is om te corrigeren of te trainen. Het beoogde eindresultaat van "tuchtiging" was herstel. De theologische basis voor "tuchtiging" is gebaseerd op de verbondsrelatie die de HEERE met zijn volk instelde. Lees hoe de schrijver van Hebreeën over de positieve consequentie van de "tuchtiging" van de HEERE spreekt:

Hebreeën 12:5 En u bent de vermaning vergeten die tot jullie spreekt als tot zonen: "Mijn zoon, veracht de tuchtiging van de HEERE niet, en wees niet ontmoedigd wanneer jullie door Hem wordt bestraft; 6 Want wie de HEERE liefheeft, tuchtigt Hij en geselt elke zoon die Hij krijgt." 7 Elohim doet met jullie als met zonen als jullie tuchtiging ondergaan; want welke zoon is er, die een vader niet tuchtigt? 8 Maar als jullie zonder tuchtiging zijn, waarvan iedereen deelgenoot is geworden, dan zijn jullie onwettig en geen zonen. 9 Bovendien hebben we menselijke vaders gehad die ons hebben gecorrigeerd en daarvoor hebben we hen respect gegeven. Zullen we niet veel bereidwilliger aan de Vader van geesten ondergeschikt zijn en leven? 10 Want zij hebben ons wel enkele dagen getuchtigd naar dat hun het beste leek, maar Hij voor ons profijt, om deel te hebben aan Zijn heiligheid. 11 Nu lijkt geen enkele tuchtiging vreugdevol te zijn in het heden, doch pijnlijk; desalniettemin levert het daarna de vreedzame vrucht van gerechtigheid op bij degenen die er door getraind zijn.

De HEERE Elohim heeft zijn volk behandeld en zal dit blijven doen vanuit het standpunt van waarschuwing en correctie. In feite kan de ballingschap worden begrepen als een manier om zijn kinderen te **"tuchtigen"**:

Jeremia 35:13 "Aldus zegt de HEERE der heerscharen, Elohim van Israël: 'Ga en vertel de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem, "Ontvangt u geen tuchtiging (musar) om Mijn woorden te gehoorzamen? Maar u hebt uw oor niet geneigd, noch Mij gehoorzaamd. ... 17 Daarom, aldus zegt de Elohim van de legerscharen, de Elohim van Israël: 'Zie, Ik zal over Juda en over alle inwoners van Jeruzalem al het onheil brengen dat Ik tegen hen heb uitgesproken, omdat Ik tot hen gesproken heb, maar zij hebben niet gehoord en Ik heb hen geroepen, maar zij hebben niet geantwoord.'

Hoe frustrerend voor onze Vader, toen Zijn kinderen niet op Zijn "tuchtiging" reageerden:

Jeremia 32:33 'En zij hebben Mij de rug toegekeerd en niet het aangezicht; hoewel Ik ze onderwees, er vroeg voor opstond en hen onderwees, maar toch hebben ze niet geluisterd om tuchtiging (musar) aan te nemen.

Jeremia 17:23 "Maar zij gehoorzaamden niet, neigden hun oor niet, maar maakten hun nek stijf, om niet te horen noch tuchtiging (musar) te ontvangen

Jeremia 7:28 Daarom, zeg tot hen: 'Dit is het volk dat de HEERE zijn Elohim niet heeft gehoorzaamd of op tuchtiging (musar) gereageerd. De waarheid is vergaan; het is van hun lippen verdwenen.

Wat moeten we nu doen? Omdat we nog steeds in ballingschap zijn, is de boodschap nog steeds hetzelfde:

Openbaring 3:19 "Zovelen als Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik; daarom wees ijverig en heb berouw." **20** Zie, Ik sta aan de deur en klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en met hem dineren, en hij met Mij.

Als we zelf "tuchtiging" ervaren, moeten we in gedachten houden dat het voor onze groei en welzijn is; dat het kan dat we gewaarschuwd worden voor een gevaarlijke koers of actie in ons leven als we op onze eigen weg doorgaan. Zijn correctie is perfect en zal ons dichterbij Hem brengen. Het zal ons helpen een leven te leiden dat op heiligheid is gericht. In ons berouw en wroeging zal Hij ons herstellen.

Spreuken 3:11 Mijn zoon, veracht de tuchtiging (musar) van de HEERE niet, noch verafschuw Zijn correctie; **12** want wie de HEERE liefheeft, corrigeert Hij, net als een vader de zoon over wie hij verrukt is. **13** Gelukkig is de man die wijsheid vindt, en de man die begrip verwerft; **14** want haar opbrengst is beter dan de winst van zilver, en haar aanwinst beter dan goud.

Psalms 94:12 Gezegend is de man die U tuchtigt (yasar), O HEERE, en vanuit Uw Thora onderwijst.

"Tuchtiging" kan als een verschrikkelijke beproeving voelen, maar tracht toch het perspectief van Ya'acov, de broer van Yeshua, te pakken. Hij begreep dat waar het bij "tuchtiging" om gaat, is om ons naar "voltooiing" te brengen:

Jakobus 1: 2 Mijn broeders, beschouw het als vreugde als u in verschillende beproevingen valt, 3 wetende dat het beproeven van uw geloof tot geduld leidt. 4 Maar laat geduld zijn perfecte uitwerking hebben, zodat je perfect en compleet bent, en niets mist.

Ter afsluiting; de Israëlieten werden in de wildernis geoefend om de ene ware Elohim in geest te aanbidden met een zuiver hart. Dit was een enorme verandering voor een volk dat uit Egypte was gehaald, waar het leven draaide rond een veelheid van goden die via een verscheidenheid aan fysieke symbolen werden vereerd. In de wildernis werd hen geleerd om door geloof de HEERE te dienen. Maar het getuigenis van wie Hij was omringde hen. Daar was de wolk en het vuur van Zijn glorie, het manna op de grond, hun voeten werden niet moe en hun kleding raakte niet versleten. Het getuigenis van liefde van de Vader was altijd bij hen. Laten we ons vandaag bewust (en dankbaar) zijn voor de liefde van onze Vader voor ons. Die is nog steeds overal om ons heen aanwezig in de vele goede dingen die Hij ons heeft gegeven. Natuurlijk zijn er beproevingen, maar niets dat met Zijn goedheid te vergelijken valt.

1 Thessaloniëzen 5:18 Dankt in alles; want dit is de wil van Elohim in Messias Yeshua voor jou.

1 Johannes 4:19 We houden van Hem omdat Hij eerst ons heeft liefgehad.

Wat is de toestand van je "hart"? Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden, gaan hand in hand:

Devarim/Deuteronomium 6: 4 "Hoor, O Israël: de HEERE onze Elohim, de HEERE is één! 5" U zult uw Elohim liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw kracht.

Johannes 14:15 "Als je van Mij houdt, onderhoud dan Mijn geboden.

En dat is precies wat ons uit de ballingschap zal leiden:

Jeremia 29:13 En u zult Mij zoeken en Mij vinden, wanneer u met heel uw hart naar Mij zoekt. 14 Ik zal door u gevonden worden, zegt de HEERE, en Ik zal u terughalen uit uw gevangenschap; Ik zal u verzamelen vanuit alle naties en vanuit alle plaatsen waar Ik u heb verdreven, zegt de HEERE, en Ik zal u naar de plaats brengen van waaruit Ik u in gevangenschap deed wegvoeren.

Shabbat Shalom!

Ardelle Brody